

Şeytana Lanet

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 16 Ekim 2012

Elvermiş ise arşa kara bulutlar
Küflü gecelerin cengeri kokusu
Ruhunda çelik çomak oynamaya başladıysa
İşte o zaman yandın ey sevgili!
Siyahın rengi asildir ama benliğini sararsa bu asalet
Eyvah ki eyvah şeytana lanet...

Sokakların doğurdu öksüzler ağlarken
Sen ruhunu zemzem suyuyla da yıkasan heyhat
Üfle küflenmiş hayatları rüzgara karşı
Üfle ki utansın şeytanların
Sessiz ve naçar kalırsan eğer
Bu utanç ölmeye değer
Öl ki sağlansın adalet...

Güneşin düğünü var bu sabah
Ay kıskanır, yıldızlar da
Gökyüzünün sonsuz ve sessiz boşluğunda
Raks ede dur bir tanrıça edasında...

Şimdi dudakların kurumuş
Bir damla suya hasretsin artık
Kan doğurur gözlerin
Kâr eylemez sözlerin
Dersin ki battıkça battık
İç güdülerin yok
Hislerin kapalı
Alem kadar yalnızsın alemde
Bin bir ışık bulsan, bin bir güneş
Aydınlanmaz geceler
Yoksun, zerre kadar yoksun dünyanın gözünde...

Mehmet Fikret ÜNALAN